

Štvrtok po 2. pôstnej nedeli: život, čas na službu

Komentár na štvrtok po 2. pôstnej nedeli. „Bol istý bohatý človek. Obliekal sa do purpuru a kmentu a deň čo deň prepychovo hodoval.“ Každý prijatý dar je výzvou, aby sme ho dali do služby druhým. Boh počíta s tým, že vyjdeme v ústrety potrebám druhých s tým, čo sme a čo máme.

Evanjelium (Lk 16, 19-31)

Ježiš povedal farizejom:

„Bol istý bohatý človek. Obliekal sa do purpuru a kmentu a deň čo deň prepychovo hodoval. Pri jeho bráne líhal akýsi žobrák menom Lazár, plný vredov. Túžil nasýtiť sa z toho, čo padalo z boháčovho stola, a len psy prichádzali a lízali mu vredy. Keď žobrák umrel, anjeli ho zanesli do Abrahámovho lona. Zomrel aj boháč a pochovali ho. A keď v pekle v mukách pozdvihol oči, zďaleka videl Abraháma a Lazára v jeho lone. I zvolal: ‚Otec Abrahám, zľutuj sa nado mnou a pošli Lazára, nech si namočí aspoň koniec prsta vo vode a zvlaží mi jazyk, lebo sa hrozne trápim v tomto plameni!‘ No Abrahám povedal: ‚Synu, spomeň si, že si dostal všetko dobré za svojho života a Lazár zasa iba zlé. Teraz sa on tu teší a ty sa trápiš. A okrem toho je medzi nami a vami veľká priepasť, takže nik – čo ako by chcel – nemôže prejsť odtiaľto k vám ani odtiaľ prekročiť k nám.‘ Tu povedal: ‚Prosím ťa, otče, pošli ho do domu

môjho otca. Mám totiž piatich bratov; nech ich zaprisahá, aby sa nedostali aj oni na toto miesto múk.' Abrahám mu odpovedal: ,Majú Mojžiša a Prorokov, nech ich počúvajú.' Ale on vravel: ,Nie, otec Abrahám. Ak príde k nim niekto z mŕtvych, budú robiť pokánie.' Odpovedal mu: ,Ak nepočúvajú Mojžiša a Prorokov, neuveria, ani keby niekto z mŕtvych vstal.““

Komentár

Všetko v tomto podobenstve je pozvaním k obráteniu. Nechýba tu ani jeden prvok: človek, ktorý je bohatý, a človek, ktorý je v núdzi; človek, ktorý je márnوترatný a zdá sa, že myslí len na seba, a človek, ktorý žobre pri jeho dverách. Smrť a súd: čas, ktorý tu máme, je časom, aby sme mysleli jeden na druhého. To, čo

sa tu zakorení v našich srdciach, bude tým, čím budeme klopať na brány nebeského kráľovstva. Preto musíme teraz, svojím životom, kým máme ešte čas, ukázať, o čo sa usilujeme: čo je pre nás naozaj dôležité. Ako žijeme a pre koho žijeme? Kto vie, koľko času nám ešte zostáva?

Tento text je veľmi silný. Ale je ešte silnejší, ak si uvedomíme, na čo nás odkazuje Starý zákon. Abrahám je kľúčom k výkladu: je otcom vo viere izraelského ľudu; jemu a tým, ktorí veria ako on, je prisľúbené požehnanie; veľkoryso odpovedá na Božie volanie, má veľa majetku a zostáva vzorom pohostinnosti: „Nezabúdajte na pohostinnosť, lebo niektorí takto prijali ako hostí anjelov, a ani o tom nevedeli“ (Hebr 13, 2). Na Abrahámovi vidíme, aká je viera, ktorá prenikla a dosiahla hĺbku srdca: živá viera, ktorá prináša

ovocie. Viera, ktorá pôsobí prostredníctvom lásky.

Boháč z podobenstva, človek bez mena, ale bohatý, verí, že je Abrahámovým synom, a teda dedičom požehnania. Ale smrť, ktorá je súdom nad životom, mu odhaľuje to, na čo sa Boh pozerá, keď súdi ľudí: na úprimnosť srdc. Podobenstvo nám hovorí, že viera bez skutkov je mŕtva viera. Boháč nebol dobrým Židom: nepočúval Mojžiša. Ale na druhej strane ani samotné skutky nespasia. O Lazárovi, ktorý má meno, nie sú zaznamenané žiadne skutky. Otcovia Cirkvi hovoria, že to, čo je odmenené, je jeho trpezlivé prijímanie nielen zla, ale aj opovrhnutia, ktoré vytrpel. Pre nás je posolstvo jasné: pozrieť sa, ako môžeme prijať blížneho do svojho srdca tým, že mu dáme do služby akékoľvek dary, materiálne i duchovné, ktoré v danej chvíli máme.

Juan Luis Caballero // Alicja
Gancarz - Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/jueves-2-
cuaresma/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/jueves-2-cuaresma/) (08.08.2025)